

Tai Dievo, ar mano valia, argi Jam svarbu? 1 dalis

John Fenn, 2015 m. vasario mėn. 7 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Dauguma krikščionių yra mokomi, kad Dievas turi tobulą valią kiekvienam jų gyvenimo atvejui, ir jeigu mes praleidžiam tai, tuomet vykdome leistiną Jo valią. Bet niekas nekalba apie Tėvo „taip, kaip tu nuspręsi“ valią, o būtent taip mes ir praleidžiame didelę dalį savo gyvenimo.

Mes juk neklausiamo Tėvo, ar Jo tobula valia mums pasinaudoti tualetu, kai esame toli nuo namų, bet desperatiškai šaukiame: „surask man, Tėve, tualetą, kol neprileidau į kelnes“, juokinga. Bet aš dažnai gaunu elektroninius laiškus iš žmonių, kurie nori sužinoti Tėvo valią apie ateities sutuoktinį, arba patvirtinti, kas jis bus, ar reikia keisti darbą, į kokį butą jie turi persikelti, kai išeis į pensiją, kaip slaugyti pasiligojusią mamą ar tėvą, ir t.t.

Labai dažnai dėl šitų pagrindinių dalykų dangus tyli, ir tai mus labai nuvilia. Yra laikas, kai Jis laukia, kad mes nuspręstume. Yra laikas, kai Jis laukia, kad mes patys padarytume išvadą. Kaip mums žinoti, kad Jis laukia mūsų, ir kada mes turime laukti Jo, kad Jis atskleistų savo valią?

1 pasirinkimas – Jis laukia, kol mes suvoksime savo poreikį

Pradžios 2:18 Viešpats sukūrė Adomą, bet dar nebuvo sukūręs Ievos. Jis padarė tokią išvadą: „Negerai žmogui būti vienam: Aš sukursiu jam tinkamą padėjėją“. Bet Jis nesakė Adomui, kad Jis pastebėjo tą trūkumą Jo gyvenime, nei ką jis ketina dėl to daryti, nes Adomas dar nežinojo, ko jam reikia. Adomas tikriausiai galvojo, kad jis žino, ko jam reikia, bet iš tiesų nežinojo.

Todėl Viešpats sudarė Adomui sąlygas, kad jis galėtų įgauti žinių bei patyrimo ir suvoktų, ko jam reikia, o tuo metu Viešpats stebėjo TYLĖDAMAS: „Ir Viešpats Dievas sukūrė visus gyvūnus...“

Ir atvedė juos Adomui, pažiūrėti, kaip jis juos pavadins. Ir Adomas davė vardus ...visiems gyvūnams, bet nebuvo poros tinkamos jam“ (19 eilutė).

Atkreipkite dėmesį, kad Viešpats pamatė Adomo poreikį anksčiau už patį Adomą, ir nusprendė paruošti jam aprūpinimą. Jis ir toliau tylėjo, atvesdamas visus moteriškos ir vyriškos giminės gyvūnus Adomui, ir stebėjo Adomą, kaip jis viską įvertins ir suvoks, kad jam gyvenime kažko trūksta.

Pavyzdys iš mano gyvenimo

Man būnant mažo surinkimo pastoriumi Pietų Kolorade, Barbara ir aš vis dar turėjome širdyje idėją, kad vieną dieną būsime misionieriais Europoje, netgi su mūsų vyriausiu sūnumi, kuris sirgo cerebralinio paralyžiumi (CP-smegenų trauma įvykusi gimdymo metu).

Bet vieną dieną, kai Krisui buvo 12 metų, jį ištiko didelis priepuolis. Mes vėliau supratome, kad brendimo metu smegenų traumų atveju yra būdingi priepuoliai, ir supratome, kad mes niekada negyvensime kaip misionieriai užjūryje.

Mes taip pat žinojome, kad mūsų laikas surinkime artėjo į pabaigą, nes dvasine prasme mūsų širdyse buvo platesnis regėjimas, nei tas, kurį turėjo čia esantys žmonės. Taip pat Krisui dabar reikėjo būti arčiau prie gydymo įstaigų, kuriose gydomas CP, ir mes abu norėjome, kad Džeisonas ir Brajenas (jo jaunesni broliai) lankytų krikščionišką mokyklą, tuo metu jie buvo ketvirtoje ir antroje klasėse.

Mes patyrėme krizę – reikėjo palikti tą surinkimą, bet neturėjome kur eiti. Aš pasakiau Tėvui: „Tėve, jei mes negalime gyventi užjūryje kaip misionieriai, galbūt aš galiu mokyti tuos, kurie vyks vietoj manęs, ką tu apie tai manai? Tučtuojau Jis atsakė: „Tu tapsi Biblijos mokyklos direktoriumi“.

Lygiai taip kaip su Adomu: Jis pamatė poreikį, Jis pamatė, kad Krisą ištiks priepuoliai. Jis augino mūsų širdyse troškimą pasiekti toliau nei tas slėnis, kuriame gyvenome, bet Jam reikėjo, kad aš praečiau visą tą procesą, kol aš padariau išvadą, kad galiu mokyti kitus, kurie gali vykti.

Kai aš širdyje ieškojau krypties, Jis pasakė: „Kur tu visada jauteisi labiausiai pasitenkinęs?“ Ir vėl Jis prašė tirti savo širdį ir gyvenimo patyrimą, kad galėčiau padaryti išvadas apie save patį. Kai aš atsigręžiu atgal į savo 34 metus, aš suvoki, kad nesvarbu, ką aš dariau, aš buvau labiausiai pasitenkinęs mažose grupėse, kurios rimtai žiūri į Viešpatį. Ne surinkime iš 300 narių, bet 10 paauglių ir galbūt 10 suaugusių, kurie tikrai norėjo mokytis ir augti meilėje su Viešpačiu.

Kai aš pasakiau Jam tai, pajutau kaip į mano dvasią buvo atsiųsta žinia. Tučtuojau Jis davė man platų apibūdinimą surinkimo, į kurį mus siųs, bet tai nebuvo Koloradas. Tai buvo Tulsa, Oklahoma. Aš Jam pasakiau: „OI NE, Tėve, tik NE Tulsa. Jų Biblijos mokyklos absolventai dirbo parduotuvėse, nes ten buvo tiek daug krikščionių, kad jiems daugiau jų nereikėjo!“ Tyla. Turiu galvoje sekė tylą. Dangus pasakė, ir tai reiškė tai, ką girdėjau.

Aš paskambinau draugui, kuris dirbo dideliame surinkime ir apibūdinau tai, ką man Viešpats parodė širdyje. Beveik iš karto jis pasakė: „Tai panašu į Victory Christian Centre“. Toliau, kaip jis sakė, taip ir susiklostė mūsų istorija. Mes persikėlėme į Tulsa, aš tapau pastoriaus pavaduotoju ir po to Victory Biblijos Instituto ir Biblijos mokyklos direktoriumi, po to pasitraukiau ir vėl ieškojau Viešpaties, Viešpats pasirodė ir pasakė man kurti namų surinkimą, ir čia dabar aš tarnauju...

Mažo berniuko pusryčiai

Jono 6:5 maždaug 5000 vyrų minia bei moterys ir vaikai susirinko pasiklausyti Jėzaus. Buvo pietų laikas, Jėzus pasisuko į Pilypą ir paklausė: „Kur mes galime nusipirkti duonos, kad žmonės galėtų pavalgyti?“

Tai buvo nuoširdus klausimas. Jėzus pateikė problemą Pilypui, kad jis ją apsvarstytų. Bet jau kita eilutė sako: „Jis tai pasakė, kad išbandytų jį (Pilypą), nes Jis žinojo, ką ruošiasi daryti. Žodis „išbandyti“ čia reiškia „patikrinti“, daugiau nei išbandyti, iškelti tikėjimą, kuris, kaip Jis žinojo, buvo Pilypo širdyje.

Būtent tai Jis darė su Adomu – Jis žinojo, kad sukurs Ievą, bet norėjo, kad Adomas šio proceso metu nuspręstų tai, ką Viešpats jau nusprendė – jam reikia poros. Jis norėjo, kad Adomas pažintų save ir pats padarytų išvadą. Jis nebando ir negundo mūsų blogiu, bet Jis suteikia galimybę patikrinti tai, ką Jis žino esant mūsų širdyje.

Viešpats žinojo, ką Jis darys, bet 3 evangelijos teigia, kad Jis pasakė: „Jūs pamaitinkite juos“*. Jeigu jūs skaitote evangelijas, šis įvykis buvo po to, kai 12 grįžo iš tarnavimo, kuomet jie tarnavo gydymu ir išlaisvindami žmones Jėzaus vardu, ir tik po to Jėzus (ir Petras) vaikščiojo vandeniui ir jie suvokė, kas iš tiesų yra Jėzus. Jo prašymas pamaitinti žmones buvo tam, kad iširtų, ar jie susies Jo valdžią Jame ir tai, ką jie darė, su tuo, kas Jis yra ir dėl to kas Jis yra, ką jie gali padaryti. Bet jie to nepadarė. (*Mato 10:1,14:16, Morkaus 6:7,37, Luko 9:1-10,13)

Pilypas tučtuojau pagalvojo apie pinigus: „Netgi *200 skatikų neužtektų duonai, kad kiekvienas iš jų gautų bent nedidelę porciją“ 7 eilutė (*200 skatikų vertė lygi 200 dienų uždarbiui). Andriejus, Petro brolis pasakė: „Čia yra berniukas, kuris turi 5 duonos kepalėlius ir 2 žuvis, bet ką tai reiškia tokiai daugybei?“

Nei vienas mokinytis neprisiminė, kad jie ką tik gydė nepagydomas ligas ir išvarinėjo demonus Jo vardu. Kai Jėzus liepė jiems pamaitinti žmones, Jis liepė jiems mąstyti apie natūraliai neįmanomus dalykus, pakilti ir vaikščioti valdžioje, bet jie nebuvo tam pasiruošę, taigi Jis paruošė aprūpinimą.

Jis žino, ką Jis darys, ką Jis nori daryti, bet Jis dažnai laukia mūsų, kad mes pažintume save, apsvarstyume, pagaltume, padarytume išvadą pradėti procesą, kol mumyse susiformuos aiškus supratimas. Jis taip pat kartais stebi ir laukia, ar mes pakilsime tikėjime, kurį Jis žino esant mumyse. Malonė tame, kad kai mums nepasiseka, Jis tai žino iš anksto ir vis tiek yra paruošęs aprūpinimą.

Ar jūs kada nors patyrėte, kad žinote, jog Viešpats jus stebi, kaip jūs dalyvaujate procese, kad pažintumėte savo paties širdį ir padarytume išvadas, ir kad jis galėtų apreikšti jums savo aprūpinimą.

Kitą savaitę: Jo „aš eisiu pagal tai, ką esu nusprendęs“ valia. Iki tada, būkite palaiminti!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Tai Dievo, ar mano valia, argi Jam svarbu? 2 dalis

John Fenn, 2015 m. vasario mėn. 14 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Praeitą savaitę aš rašiau apie tai, kad daug kartų mes laukiame, jog Viešpats apreikštų mums Savo valią, bet Jis laukia mūsų, kad mes patys suvoktume savo poreikį taip, kaip Jis žinojo, kad Adomui reikėjo poros, bet Adomas šito nesuprato.

Yra laikai, kai Jis iš tiesų neturi mums tobulos valios, nes labai dažnai Jis jau yra atidavęs pasirinkimo teisę mums, ir laukia, kada mes patys nuspręsimė. Kai Jis atvedė visus gyvūnus Adomui pažiūrėti, kaip jis juos pavadins, Jis neturėjo tobulos valios dėl gyvūnų vardų, tai buvo darbas skirtas Adomui. Jis sutiko su tuo, kaip Adomas pasirinko: „Ir kaip tik Adomas pavadino kiekvieną gyvūną, toks ir buvo jo vardas.“ Pradžios 2:19

Jis dažnai apreiškia išmintį ir mūsų pasirinktų galimybių pasekmes, bet dažnai tai visiškai priklauso nuo mūsų, ir Jo tobula valia yra tai, kaip mes nuspręsimė. Sumaištis kyla, kai mes matome galimybes ir norime, kad Jis pasakytų, kuriuo keliu eiti, kai faktiškai Jis nori, kad mes patys nuspręstume.

1 Pavyzdys: „...Tau tai nepatiks“

Praeitą mėnesį aš tvarkingai reikalus Tulsoje ir priešpiečių metu norėjau sustoti kur nors pavalgyti, turėjau ne daugiau kaip 30 minučių ir buvau pasiilgęs itališko maisto. Ant kampo buvo restoranas pavadintas Zio's, ir aš jau ketinau įsukti į automobilių stovėjimo aikštelę, bet prieš tai paklausiau: „Ką tu apie tai manai, Tėve?“ Tučiuojau išgirdau: „Kodėl tau nepavalgius kur nors kitur, tau tai nepatiks.“

Aš Jo paklausiau visų pirma todėl, kad buvau judrios dienos įkarštyje, ir norėjau būti kiek įmanoma efektyvesnis, nes po visų mano darbų man buvo likęs 90 minučių kelias namo. Aš nenorėjau daugiau nei 30 minučių praleisti priešpiečiams, taigi aš maščiau: „Ar čia vietos reikės laukti 20 minučių?“

Taigi, kai Jis pasakė: „Kodėl tau nepavalgius kur nors kitur, tau tai nepatiks“. Aš priėmiau tai kaip pasiūlymą, bet nieko dėl to nedariau. Bandžiau įsivaizduoti, kas galėtų nepatikti. Mano dvasioje nebuvo jokio sunkumo dėl mano sveikatos ar saugumo, ir jokio sielvarto, jei aš toliau tęsiu savo planus, o tai būtų perspėjimas, kad Jis turi man tobulą planą ir aš einu prieš jį. Taigi aš pasakiau: „Gerai, aš jau seniai čia nebuvo, o tai ilgai netruks ir lengva įgyvendinti, todėl, Tėve, aš tai padarysiu“. Nebuvo atsakymo, tik tyla, taipogi nebuvo jokio sielvarto dvasioje, taigi aš įėjau vidun.

Aš užsisakiau Mocarelos lazdelių, Cezario salotų ir Viščiuką Parmesan

Kadangi nieko nevalgiau pusryčių ir vakare tik užkasiu, aš galvojau, kad galiu (nors tai ir nesveika) suvalgyti didelę porciją priešpiečiams ir tai ką nesuvalgysiu pasiimti namo kitai dienai, juokinga.

Aš suvalgiau sūrio lazdeles ir jau buvau bebaigiantis salotas, kai padavėja atnešė gerai apskrudintą viščiuką Parmesan. Aš šiek tiek atsikandau iš krašto, skonis buvo degėsių, atsikandau iš kito krašto – ir vėl viščiukas sudegęs. Tada aš apverčiau jį ir pamačiau, kad visa kita pusė buvo pajuodusi, ir tada pašaukiau padavėją. Aš pasakiau jai, kad negaliu to valgyti, ji pasakė, kad kaltas virėjas, kuris sudegino. Ji pažadėjo pakeisti, ir pasakė, kad parodys vadybininkui.

Aš pasakiau, kad nenoriu kitos porcijos, esu sotus ir turiu ruošti išvykti, taigi ji atskaičiavo sudegusį kepsnį iš sąskaitos, ir aš vėl greitai buvau kelyje, užmokėjęs jai \$9, bet daviau jai pagal tai, kokia pilna kaina turėjo būti, ne pagal tą sumažintą sumą, nes tai buvo ne jos kaltė, kad virėjas sudegino kepsnį ir tai nuslėpė. (Dorumas to reikalauja, panašiai kaip naudojant kuponus maistui, dora yra atskaičiuoti pagal tai, kokia kaina turi būti, ne pagal pateiktą sąskaitą su nuolaida, nes padavėja dirbo taip pat, todėl ir jos atlyginimas neturi nukentėti.)

Išeidamas pasakiau: „Gerai, Tėve, tu buvai teisus, man tai nepatiko. Bet aš nepatyrčiau jokios žalos, man pakako sūrio ir salotų“.

Jis atskleidė mano veiksmų pasekmes

Tai buvo atvejis, kai aš iš anksto žinojau: „Tau tai nepatiks, bet aš buvau labai alkanas, taigi, kad būtų greičiau nuėjau į restoraną, nors žinojau, kad ten maistas man nepatiks. Aš įvertinau pasirinkimo pasekmes, ir kai nejučiau jokio pavojaus savo dvasioje sveikatai ir saugumui, aš ten vis tiek nuėjau. Ar jums kada yra tekę būti naujame restorane rizikuojant, kad maistas tenai jums nepatiks? Taigi, mes matome, kad Tėvas dažnai atskleidžia mūsų veiksmų pasekmes, bet sprendimas yra mūsų.“

2 pavyzdys: Pauliui buvo parodyta, kad jam teks kentėti, Apd 20:22/21:11

Greitai po to, kai Paulius sutiko Viešpatį kelyje į Damaską, jam buvo apreiškta, kad jis kentės, jei vykdys Viešpaties pašaukimą. Viešpats netgi pasakė, kad Sauliui iš Tarso bus pasiųstas Viešpaties mokinys Ananijas, kuris uždės rankas, ir taip jam bus gražintas regėjimas.

„Eik, nes jis yra mano išrinktas indas, kuris neš mano vardą pagonims, karaliams, ir Izraelio vaikams. Ir aš parodysiu jam, kiek daug jis turės iškentėti dėl mano vardo.“ Apd 9:15-16

Ta diena, kai Saulius iš Tarso sutiko Jėzų iš Nazareto, visiškai pakeitė būsimo apaštalo Pauliaus teologiją. Ir tiesiog tada, tomis dienomis, Viešpats apreiškė jam, į ką jis yra pašauktas, bet tai buvo jo pasirinkimas, nes laukė kentėjimai ir persekiojimai.

Praėjus eilei metų Paulius nusprendė, kad nori būti Jeruzalėje per Sekmines: „Nes Paulius nusprendė plaukti į Efezą, užuot praleidus laiką Azijoje (valstija, kurioje buvo Efezas), nes jis norėjo skubėti, kad jei įmanoma suspėtų nuvykti į Jeruzalę Sekminėms.“ Apd 20:16

Atkreipkite dėmesį, kad Paulius padarė šituos sprendimus. Nebuvo regėjimo, kuriame žmogus iš Jeruzalės sakytų: „Ateik ir padėk mums“, kaip tai buvo Makedonijos atveju.“* Tai pats Paulius norėjo aplankyti Jeruzalę per Sekmines.

Ir kur tik Paulius ėjo, jis sakė: „Ir dabar aš einu į Jeruzalę, surištas savo dvasioje eiti tenai nežinodamas, kas nutiks, tik visur, kur aš bebūčiau, Dvasia liudija, kad manęs laukia areštas ir vargai. Bet tai man nesvarbu, ir aš nebranginu savo gyvybės, kad tik su džiaugsmu baigčiau savo bėgimą ir tarnavimą...“ * (Apd 16:9, 20:22-23)

Paulius nepraleido Dievo valios, nors aišku, kad pats Paulius kūrė planus eiti, ne Dievas. Bet tai buvo Pauliaus pasirinkimas, nors jis nuo savo naujo gimimo žinojo, kad turės kentėti. Jis žinojo, į ką jis eina, pranašas Agabas galiausiai atskleidė detales: „Štai ką sako Šventoji Dvasia, žydai suims tave (žmogus, kuriam priklauso šitas diržas) ir atiduos tave romėnams...“ Apd 21:11

Būtent tai ir įvyko, ir tai galiausiai vedė į Pauliaus teismą ir nuosprendžio įvykdymą Romoje. Jam nuo pat pradžių buvo parodytos sprendimo tapti Jėzaus mokiniu pasekmės, bet buvo leista rinktis taką.

„Šaukiančio Dievo“ kultūra

Yra tokia bažnyčios (surinkimo) kultūra, kuri praktikuoja rėkimą ir šaukimą Dievui „iš visų plaučių“, kad pašauktų Jį ir įtikintų, kaip atkakliai jie Jo nori. Dėl to jie tikisi, kad Dievas bus toks pat garsus ir aiškus savo valios pareiškime, ir tikisi, kad Jis visada turi jiems tobulą valią, niekada nemano, kad kai kuriuos sprendimus mes turime padaryti patys, ir Jis sutinka su tuo, ką mes pasirenkame. Modernūs žmonės niekada nesusimąsto, kad Adomas galėjo duoti vardus gyvūnams, kokius jis norėjo, ir Dievas sutiko su tuo. Bet kartais Dievas LAUKIA norėdamas pažiūrėti, ką mes darysime.

Dažniausiai Viešpats nešaukia, bet giliai sieloje pašnibždomis Jis atskleidžia pasekmes ir tolimesnę plėtrą kiekvieno kelio, kurį mes pasirenkame, ir tada sprendimai priklauso nuo mūsų.

„Yra tokių, kurie sako, kad neįmanoma žinoti, ką mes turime daryti, ar kuo būti. Bet žmonės kurie sako, kad Dievas šaukia, visiškai nemato Dievo, kuris šnibžda“. Iš filmo „Finding Normal“ (liet.: „atrandant tai, kas yra normalu“).

Kitą savaitę: sutuoktinio pasirinkimas, gimimo kontrolė, teisingumas, pinigai, ir daugiau. Iki tada, būkite palaiminti,

Kitą savaitę: Jo „aš eisiu pagal tai, ką esu nusprendęs“ valia. Iki tada, būkite palaiminti!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Tai Dievo, ar mano valia, argi Jam svarbu? 3 dalis

John Fenn, 2015 m. vasario mėn. 21 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Aš toliau rašysiu apie sprendimus, kai mes laukiame, kol Viešpats parodys ko Jis nori, bet faktiškai daugelį kartų Jis neturi tobulos valios, nes padaryti sprendimą jau yra pavedęs mums. Mums pavesti keli esminiai sprendimai: nusikaltimas ir bausmė, ką mes valgysim bei santuoka.

Akivaizdu, mes galime prašyti, kad Jis suteiktų išminties, bet sprendimą reikia padaryti mums patiems. Ši serija yra apie tai, kaip žinoti kada mums nuspręsti, o kada laukti Jo sprendimo. Bet visų pirma...

Jūs galite prisiminti iš Pradžios 1:29-30, kad sukūrimo metu žmogus ir gyvūnai, visi buvo vegetarai, ir kaip matome Kaino ir Lemecho atvejais, Dievas pats asmeniškai vykdė bausmes. (Pradžios 4:6-16, 23-24)

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 4 (2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

Didelis pasikeitimas

Bet po Nojaus tvano tai pasikeitė. Kai Nojus išlipo iš arkos, Viešpats visų pirma pažadėjo niekada daugiau neužtvindyti žemės. Tada žmogui pavedė 2 dalykus ir atnaujino trečiąjį, vadinamą Nojaus sandora, apie tai rašoma Pradžios 9:1-7.

Nojui ir žmonijai Jis tada atnaujino Savo pirmąjį delegavimo nutarimą iš Pradžios 1:28, kuriuo buvo įsakęs Adomui ir Ievai būti vaisingiems, daugintis ir kaip geriems prižiūretojams viešpatauti gyvūnams ir kūriniams. Tai Jis atnaujino su Nojumi.

Buvo patikėti 2 nauji dalykai: jūs galite valgyti gyvūnų mėsą (bet aš padarysiu tai teisingu būdu, duodamas gyvūnams žmonių baimę), ir jeigu žmogus pralies kito žmogaus kraują, žmogus turi teisę reikalauti kraujo iš to asmens.

Nuo tada, kai Nojus išlipo iš arkos, mums galima valgyti gyvūnus, mes esame atsakingi teisti nusikaltimus ir vykdyti bausmes, nuspręsti, kaip mes tapsime vaisingi ir pasidauginsime žemėje.

Dieta

Mes turime laisvę valgyti viską, bet vėlesnis Mozės įstatymas Izraeliui nurodė tuos gyvūnus, kuriuos valgyti sveika, ir kuriuos ne, taip kaip ir sanitarijos įstatymas (rankų plovimas), bei kiti detalūs įstatymai, kurie išplaukė iš Nojaus sandoros leidžiančios valgyti mėsą.

Nusikaltimas ir bausmė

Žmonija turėjo atsakomybę dėl nusikaltimų ir bausmių, ir vėl Mozės įstatymas Izraeliui detaliam nurodė daug specifinių dalykų pradedant mirties bausme iki mažesnių bausmių reikalaujančių tik sumokėti. Tačiau tai nereiškia, kad kiekvienas nusikaltimas vertas mirties būtinai turėjo būti įvykdytas, pavyzdžiui:

Juozapas būtų galėjęs Mariją atiduoti užmėtyti akmenimis, nes tai buvo pagrindinė bausmė, bet ketino to nedaryti, o tik tyliai išsiskirti, nes pasakyta: „Jis buvo geras žmogus ir nenorėjo daryti jai nešlovės“ (Mato 1:19).

Taip ir Jėzus Jono Evangelijos 8 skyriuje parodė malonę moteriai pagautai svetimaujančiai, pasakęs jai, kad Jis atleido jai tą atvejį, bet liepė eiti ir daugiau nebeusidėti (Jono 8:11).

Tačiau Jėzus nepanaikino Nojaus sandoros žmogui dėl nusikaltimų ir bausmių. To įrodymas yra tai, kad kiekviena tauta nuolat leidžia savo įstatymus dėl nusikaltimų ir bausmių; žmonija vis dar valgo visokių rūšių gyvūnus ir dauginasi Žemės planetoje.

Būkite vaisingi ir dauginkitės; atskirai ir kartu

Mozės įstatymas ir netgi Naujasis Testamentas aiškina paliepiamą: „būkit vaisingi“. Paulius sako, pvz.: „Jei mes nesirūpiname savo artimaisiais tai mes blogesni už netikinčius“*. Apie tai kalba ir kiti pamokymai, kurie suteikia mums atsakomybę už savo gyvenimą ir darbą. Kitos eilutės apie vaisingumą kalba, kad mes turime dirbti kaip Viešpačiui, o krikščionys darbdaviai turi žiūrėti į savo darbininkus, kaip į lygius Kristuje. Yra ir daugiau panašių pamokymų.*(1 Timotiejui 5:8, Kolosiečiams 4:1, Efeziečiams 4:28; 6:4-6)

Žinoma „būti vaisingiems“ taip pat susieta ir su dauginimusi. Tai rodo, kad tai mūsų atsakomybė yra su didele laisve tos delegaluotos valdžios ribose. Jėzus netgi pasakė, kad kai kurie yra eunuchai „tokie iš prigimties“, ir kai kurie pasirinko būti tokias dėl Viešpaties (Mato 19:12). Paulius buvo nevedęs ir pasakyta, kad toks buvo dėl Evangelijos, jis norėtų, kad tokių būtų daugiau, bet kiekvienas asmuo šioje srityje yra gavęs jam skirtą malonę iš Dievo. Tačiau Paulius mokė nebūti po nelygiu jungu specialiai, ir davė patarimą tiems, kurie ateidami pas Kristų jau buvo susituokę ir tada suvokė, kad yra po tuo nelygiu jungu santuokoje. (1 Korintiečiams 7:7,12-16; 2 Korintiečiams 6:14)

Mums duota laisvė nuspręsti

Taigi, kiekvienu tos delegaluotos valdžios atveju žmonija turi didelę laisvę, ir Viešpats veikia tose struktūrose, kurias jam žmogus įkuria, kiekvienai tautai duodamas unikalų maistą, unikalius įstatymus dėl nusikaltimų ir bausmių, ir unikalius santuokos papročius. Dievo įsakymas žmogui pradžioje buvo užpildyti žemę, ir Jis taip pat bando užpildyti žemę, todėl Jis dirba toje struktūroje, kurią nustato žmogus, iki tokio lygio kiek ta struktūra Jam leidžia.

Įvairios struktūros suteikia Jam skirtingą laisvę veikti; namų bažnyčia (surinkimas) turi vienokią laisvę plaukti kartu su tėkme to, ką Jis nori daryti susirinkime, auditorinio tipo surinkimas su savo 4 giesmėmis,

paaukojimais, žinia ir po to už durų į bufetą nukeldamas Pirmosios Bažnyčios bendravimą, turi daugiau apribojimų. Bet Jis veikia kiekvienoje struktūroje tiek, kiek mes leidžiame.

Kai kurie verslai suteikia krikščionims didelę laisvę, kiti – ne. Kai kurios santuokos suteikia Viešpačiui daug vietos, kitos – ne. Tačiau nusikaltimas ir bausmė, maistas bei santuoka yra palikta mūsų atsakomybei ir Jis siekia užpildyti kiekvieną struktūrą, kurią patikėjo žmogui tiek, kiek ta struktūra leidžia.

Kai Viešpats apgyvendino Adomą ir Ievą Rojaus sode ir liepė jiems jį prižiūrėti, Jis tikrai nestovėjo Adomui už nugaros sakydamas, kur nori, kad būtų persodintas kiekvienas augalas. Jis leido Adomui daryti taip, kaip jam patiko. Ir aš esu įsitikinęs, kai Ieva pamatė Adomą tvarkant sodą, ji tučtuojau sugalvojo, kaip jį pertvarkyti taip, kaip jai patinka, ir Viešpats išmintingai laikėsi viso to nuošalyje! ☺

Kaip tai veikia realiame pasaulyje?

Pirmas atsakomybės apribojimas – mes ne viską galime kontroliuoti, nes gyvename netobuloje planetoje. Nėra tokio vieno rakto, kuris tiktų kiekvienam klausimui: kodėl kažkas įvyksta žmonių gyvenime. Kaip pasakė Barbara: „Kai pateksiu į dangų, turėsiu daug klausimų Viešpačiui“. Argi ir mes neturėsime?

Platus apibendrinimas:

Dieta – mes galime valgyti, ką tik norime, todėl mes atsakingi už gero ar blogo maisto pasekmes, už tai, ką mes dedame į kūną, ir kiekvienas skirtingai reaguoja į tą patį maistą. Pvz.: asmens ūgis yra 4 pėdos (1.2m) ir svoris 300 svarų (136kg).

Žmonės gali mylėti Dievą, bet kai jie atsiduria ligoninėje dėl nesveikos širdies, plaučių, sirgdami diabetu, nudėvėję kelius, klubų sąnarius ir šaukiasi Dievą išgydymo, Jis paprastai gražins juos į tą būklę, kokia buvo prieš susirgimą, kad jie gautų išgydymą. Jis nesiruošia staiga sunaikinti jų viršsvorio, arba išgydyti jų širdį – Jis panaudos žmogiškas priemones ir technologijas, bet jie atsidurs tokioje situacijoje, kurioje vienintelė išeitis bus numesti svorį. Jis veikia ribose to, ką delegavo mums. Tai, ką mes sėjame, mes pjauname.

Nusikaltimai – Jei asmuo yra kaltas arba nekaltas ir atsidūrė kalėjime, arba jam apribota laivė, Dievas nesiruošia įsibrauti ir pakeisti sistemą, nes Nojaus laikais Jis patikėjo žmonijai kurti įstatymus bausmėms ir nusikaltimams. Jis veikia šitos sistemos ribose ir per šią sistemą, kuriai pasikeisti, gali reikėti eilės metų, kad tai paliestų asmens situaciją ir jis patirtų šiek tiek malonės.

Dabar mes kalbėsime apie santuoką...

Ir aš išieškovau formato limitą...iki kito karto!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Tai Dievo, ar mano valia, argi Jam svarbu? 4 dalis

John Fenn, 2015 m. vasario mėn. 28 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Kai aš buvau baigiamojoje vidurinės mokyklos klasėje, mama labai stipriai ir nuolatos vertė mane išsiskirti su Barbara, nes aš greitai turėjau išvykti koledžą, ir ten savo studijų metais sutikti šimtus merginų. „Jūroje yra daug žuvų, iš kur tu žinai, kad JI yra ta VIENINTELĖ skirta tau?“

Aš sudaužiau jos širdį

Tai skambėjo išmintingai, taigi aš sudaužiau Barbaros širdį ir pasakiau jai, kad mums reikia išsiskirti. Aš žinojau, kad sukėliau jai gilų skausmą, nes mes sakėme, kad mylime vienas kitą, bet mama neleido nepaklusti jos patarimui... man buvo 17.

Per sekančias 24 valandas aš mažiau apie tai ir netgi šiek tiek meldžiausi, bet dangus tylėjo. Nei Tėvas nei Viešpats nieko nesakė, tai glumino, bet aš žinojau, kad sprendimą turiu padaryti aš, o ne Jis. Aš žinojau, kad tai yra mano pasirinkimas, ir geriau jau kentėti pasekmes, bet vėliau, pasirinkus tinkamą žmoną pajauti to gero pasirinkimo vaisius.

Pasverti tai

Mano vienoje rankoje buvo mamos „daug žuvų jūroje“ argumentas. Kitoje rankoje tai, kad aš gerai pažinojau Barbarą, viską ko ji buvo mokoma vaikystėje, visas jos svajones ir ketinimus, ir kad ji būtų

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 6
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

buvusi pasišventusi, ištikima žmona ir mama. Ji taip pat žinojo, apie mano patyrimą, ir kad aš ketinau būti pasišventusiu, rimtai dirbančiu vyru ir tėvu. Mes žinojome, kad mes galėtume kurti gyvenimą kartu.

Kad pradėčiau vėl viską iš pradžių, man reikėjo surasti merginą, kuri myli Dievą Tėvą taip kaip aš, tai žymiai susiaurino pasirinkimo lauką. Tada aš galvojau kaip mes turėsime susiderinti sielos srityje – ko mes gyvenime norime, ką mėgstame ir ko nemėgstame. Barbara ir aš abu mylėjome Dievą, mylėjome gamtą, panašiai matėme savo ateitį ir šeimos gyvenimą. Kai kuriose srityse mūsų požiūriai skyrėsi, ir tai vėliau mums padėjo augti Viešpatyje, mes abu turėjome išmokti ginčytis, šaukti vienas ant kito ir po to neišžeidus užmiršti visa tai, mes pažinome vienas kito stipriąsias ir silpnąsias puses.

Aš staiga suvokiau, kad lygindamas kitas merginas su Barbara, būtent Barbaroje aš mačiau tai, ko norėjau. Aš supratau, kad nesvarbu, ką aš sutikčiau ateityje ji galėjo prilygti Barbarai, bet ji negalėjo būti geresnė už ją. Su tokiomis mintimis aš nuvykau į Barbaros namus, atsiprašiau, mes abu verkėme, ir iš naujo patvirtinome, kad mylime vienas kitą, ir nuo tada esame kartu.

Santuoka – Viešpats neturi pažinčių tarnybos

Aš pasakoju apie tai, kaip Viešpats deleguoja mums kai kuriuos dalykus nuspręsti patiems, šiandien dienos tema: „kaip būti vaisingu ir daugintis“. Kai kurios kultūros praktikuoja suplanuotas iš anksto santuokas, kurios nustatomos tėvų beveik nuo gimimo. Kai kurios kultūros reikalauja santuokai gauti leidimą iš kaimo vyresniųjų. Rūtos knygoje, ji pasipiršo Boazui, kai užsidėjo jo marškinius*, būtent tai jaunikis duoda jaunajai hebrajiškose vestuvėse, ir tai reiškia, kad dabar ji yra jo apsaugoje. Rūta (ir Naomė) buvo drąsios moterys! *(Rūtos 3:4-11)

(Negaliu nepapasakoti šiek tiek istorijos, jeigu jūs to nežinote. Kodėl Bozas norėjo moabietės žmonos? Todėl, kad jo motina buvo moabietė, ir jūs galite ją prisiminti: Rahaba, buvusi prostitutė iš Jericho, kuri padėjo žvalgams. Mato 1:5 sako, ji apsigyveno Izraelyje (priėmė jų Dievą taip, kaip ir Rūta), ir ji ištekėjo už Salmono. Jie turėjo sūnų Boazą, kuris vedė Rūtą. Istorija svarbi, nes Rūtos 3:21-22/ Mato 1:5 pasakoja mums, kad Rūta/Bozas turėjo sūnų Obedą, kuris turėjo sūnų Jesė, o Jesė –Dovydą. Taigi Rūta buvo Dovydo senelė, o Rahaba Dovydo prosenelė.)

Ar yra tas „vienintelis“

Aš sutikau daug Biblijos mokyklų studentų, paauglių jaunimo grupėse, ir žmonių internete, kurie klausė, ar Dievas turi tik vieną asmenį, su kuriuo nori sutuokti, ir jei jie praleidžia tą progą, ar jie pasmerkti daugiau niekada nesusituokti pagal Jo valią? Aš sakiau jiems, kad ne, rasti žmoną yra jūsų darbas, o ne Dievo. Ir viename gyvenimo laikotarpyje jūs galite įsimylėti vieną asmenį, bet kitame – kitą.

Ar gali Jis padėti? Taip. Ar gali Jis suteikti išminties ir išvalgos apie tą kitą asmenį ir apie mus pačius, kad padarytume teisingą sprendimą? Taip. Jei jūs pakviesite Jį dalyvauti šitame sprendime, Jis gali suteikti jums liudijimą dvasioje, arba kitu būdu parodyti jums, kas jums yra teisingas asmuo? Taip.

Tavo dvasia gali būti patraukta prie kažko

Praeityje, kai mes su Barbara buvome paaugliais, vienas draugas iš mūsų „maldos ir šlovinimo“ grupės atėjo pas mane ir papasakojo man apie merginą mūsų grupėje prie kurios ji traukė. Jis pasakė, kad ji graži, ir kad giliai viduje jis jautė jai potraukį. Tą pačią dieną, pas Barbarą atėjo ta mergina pakalbėti apie tą patį vaikiną. Aš apie tai nežinojau. Ji pasakė, kad jis gražus ir giliai viduje ji jautė trauką jam.

Atskirai mes kiekvienas pasakėme, kad tai buvo jų dvasia, ir jų dvasia atpažino kažką kitame asmenyje, kas juos traukė, ir patarėme toliau stebėti, pažinti vienas kitą ir pažiūrėti, kas vyks. Jie taip ir pasielgė ir iki šios dienos tebėra santuokoje.

Tavo dvasia liudija arba jaučia potraukį...

Kas nutinka, kai dėl panašios asmenybės, pašaukimo, dovanų širdyje, asmens dvasiai patinka arba jis jaučia trauką kito žmogaus dvasiai? Taip nutiko, kai vieną dieną apsiverkusi Biblijos mokyklos studentė atėjo į mano raštinę klausdama, kodėl ji taip emocionaliai sureagavo klausydama tą dieną Biblijos mokykloje kalbėjusio misionieriaus. Aš paklausiau, koks yra jos pašaukimas. Ji atsakė –misijos. Aš pasakiau jai, kad jos dvasia atpažįsta pašaukimą, ir Dvasią ant to misionieriaus, ir liudija, štai kodėl ji buvo taip paveikta – jie turėjo tą patį pašaukimą.

Bet jei jauti trauką ir netgi myli kito žmogaus dvasią, tai nereiškia, kad jūs susituoksite. Tai gali nutikti, jei visi kiti dalykai teisingi, bet vyksta daug meilės romanų ir būna sudužusių širdžių todėl, kad vienas žmogus atpažįsta trauką savo dvasioje kito žmogaus dvasiai ir klysta, manydamas, kad tai nuo Dievo. Visa tai įvyksta tuomet, kai jo dvasia jaučia trauką kito žmogaus dvasiai.

Vieno žmogaus dvasia pamilsta kito žmogaus dvasią, ir dažnai potencialą, kurį mato kito žmogaus dvasioje, ir žmogus nepaiso sielos, kūno ir natūralių gyvenimo sričių, galvodamas, kad su Dievo valia viskas bus gerai. Aš mačiau situacijų, kai vieniši ar susituokę vyrai/moterys patirdavo potraukį kitam susituokusiam vyrui/moteriai savo dvasioje. Jie nusprendavo, kad susituokė turėdami neteisingus motyvus (dažniausiai kaltinamas geismas), taigi jie užmezga romaną, kuris suardo mažiausiai vieną, arba abi šeimas – ir visa tai todėl, kad jie nežino, jog jų dvasia gali liudyti apie kitą žmogų, bet tai ne Dievo valia svetimauti.

Jūsų dvasia liudys jums apie asmenį, turintį panašią asmenybę, pašaukimą, dovanas, arba esantį panašiam dvasiniame lygyje, bet tai nereiškia, kad Dievas sako, jog tas žmogus bus jūsų sutuoktinis. Mylėkite to žmogaus dvasią, bet laikykitės santykiuose ribų, kurių Viešpats tikisi iš brandžių žmonių Jame..

„Aš galvoju, kad potraukis labai dažnai klaidingai priimamas už tiesą“. Iš kino filmo „Runaway Bride“ (liet. Pabėgusi nuotaka)

Ir visame tame yra dar svarbūs etiniai, moraliniai, įstatymiški ir kiti teisingi dalykai, Dievas gali paskatinti vyro ir moters santykius, jei jie patrauklūs vienas kitam dvasioje, bet reikia paisyti sielos, kūno, natūralaus gyvenimo (darbas, šeima) sąlygų. Dažnai žmonės virš 30-ies ir vėliau nori, kad potencialus sutuoktinis tiktų į jų jau pilnai suformuotą gyvenimą, lygiai taip, kaip atsakytų į 20 punktų reikalavimų, keliamų norimam sutuoktiniui.

Bet jei nori sutuoktinio, tai reiškia, kad tu turi paguldyti savo gyvenimą dėl kito, tai gali reikšti, kad tavo dabartinis gyvenimas bus totaliai pertvarkytas, o gal net išardytas, kad tik būtų pritaikytas prie kito gyvenimo detalių. Laukia nežinomybė, todėl daugelis geriau tęs karjerą ar tarnavimą taip kaip anksčiau, nei rizikuos tuo, ką jie rūpestingai sukūrė sunkiu darbu.

Pas mane į raštinę atėjo viena pora iki vedybinės konsultacijos, ir viename susitikime jie beveik visai nesikalbėjo vienas su kitu. Kai jie sukryžiaavę rankas atsisėdo į atskiras kėdes, ir keitėsi šaltais žvilgsniais, išryškėjo problema. Ar tai buvo neištikimybė? Ar tai slapta nuodėmė? Ar tai melas, kiek išleidžiama pinigų? Ne, tai buvo nesutarimas, kaip teisingai pakrauti indaplovę. Ar jiems užteks tik tos indaplovės?

Aš jau neturiu vietos, kitą kartą – indaplovės istorija, apie pinigus, ir mes toliau kalbėsime apie Jo valią, mūsų valią, ir ar Jam tai svarbu?

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Tai Dievo, ar mano valia, argi Jam svarbu? 5 dalis

John Fenn, 2015 m. kovo mėn. 7 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Praeitą savaitę pabaigiau rašydamas apie porą, kuri buvo pasiruošusi nutraukti sužadetuoves, nes nesutapo nuomonės dėl indaplovės pakrovimo. Šiandien rašysiu apie tai, kad Viešpats gali dalyvauti sprendime, kuris yra pavestas mums, ir atskleisti savo valią.

„Taip sako Viešpats“, apie indaplovę?

„Indaplovės pora“ norėjo, kad aš pasakyčiau pranašišką žodį iš Viešpaties apie tai, kas buvo teisingas, ir kaip Viešpats nori, kad būtų pakrauta indaplovė. Jūs lengvai galite suprasti, kad Viešpačiui tai visai nerūpi. Jie klydo manydami, kad Jis turi tobulą atsakymą viskam, kas benutiktų gyvenime.

Aš pasakiau jiems, kad Jam tai rūpėtų, jei pakrovimas tam tikru būdu galėtų kurį nors iš jų sužeisti, arba sudrumstų meilę, tada Jis galėtų įkvėpti kurį nors iš jų nekrauti indaplovės tam tikru būdu, arba apreikštų, kad su tuo įrenginiu yra kažkas negerai. Kai mes kalbėjome apie tai, kad daryti kažką skirtingai, nereiškia, kad tai yra neteisinga, o tai yra tik kitaip negu jie yra įpratę, tik svarbu, kad tai nesudrumstų meilės. Jie atleido vienas kitam ir abu sutiko su kompromisu. Jie ir šiandien, jau metų 15 metų, vis dar yra vedę.

Atkreipkite dėmesį į tai, ką pasakiau

Dievas nepasakys jiems, kaip turi būti efektyviau sukrauta indaplovė, bet konflikto metu Jis įsiterps JEI nukentės ju meilė. Viešpačiui nesvarbu, kad jaunikis mano, jog jo sužadėtinė pakrovė indaplovę neteisingai, Jam svarbu tai, kad dėl jų nebrandumo buvo pažeistas meilės principas. **Labai dažnai**

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 8
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

Viešpats neturi tobulos valios natūraliems sprendimams, bet Jis visada turi tobulą valią Dvasios sprendimams – meilei.

Kai mes su Barbara buvome ką tik vedę, prisimenu panašų konfliktą. Barbara buvo virtuvėje, gamino pietus ir pasakė: „Šiukšliadėžė – pilna“. Aš pasakiau, kažką „nuostabaus“: „Na ir kas?“ Tai paskatino ją ištarti kitą frazę: „Tai eik ir išpilk! **Prašau**“. Negalvodamas ištariau dar vieną nuostabią frazę, kuri dar labiau užkaitino situaciją ir sukėlė vos ne atominį karą: „Būtent tu ją pripildei, tai tu ir išpilk, **brangioji!**“, lyg tas žodis „brangioji“ paslėptų agresyvių priešišką toną balse, o aš pasakiau, kad skaitau Bibliją, ir esu dvasinis, todėl manęs negalima trukdyti tokiais nesvarbiais klausimais, kaip šiukšlių išpylimas.

Lyg spausdama mygtuką, kuris turi susprogdinti atominę bombą, Barbara pakėlė balso toną nuo 8 iki 10 ir pasakė: „Gerai, pas mus namuose tėtis visada išnešdavo šiukšles, taigi aš tikiuosi, kad ir tu tai padarysi“. Aš pakėliau balso toną nuo 9 iki 10 ir jai atsakiau: „O pas mus – kas pripildydavo šiukšlių kibirą, tas jį ir išnešdavo!!!“

(Kad išvengtum būti tuo paskutiniu, kuris pripildo kibirą, nesvarbu, kiek jis bebūtų pripildytas, visada buvo galima jį dar paspausti, nors šiek tiek, atsistoti ant jo ir spustelti, kad įrodytum, jog ne tu jį pripildei). Taigi, aš atsistojau paspaudžiau koja šiukšles, teigdamas, kad kibiras dar nėra pilnas.

Viešpačiui tikrai nerūpi, kas išpylė tą šiukšlių kibirą...

Jam nerūpi mūsų šiukšliadėžė, kol nenukenčia meilė tarp žmonių. Ir staiga aš ėmiau prisiminti Raštą – eilutės barbeno be paliovos, kaip moskita man į veidą: „Vyrai mylėkite savo žmonas kaip Kristus pamilo bažnyčią ir atidavė save už ją“, ir „Vyrai turi mylėti savo žmonas, kaip savo kūnus; tas, kuris myli savo žmoną, myli savo kūną.“ ir „Vyrai rodykite pagarbą savo žmonai... kad jūsų maldos nebūtų trukdomos...“ iš Efeziečiams 5:25-28 ir 1 Petro 3:7.

Štai kaip Tėvas atskleidė Savo valią dėl šiukšlių dėžės – Jam nerūpi, kas, kaip ar kada bus ištuštinta šiukšliadėžė, Jam mūsų šiukšlės įdomios tik tiek, kad nenukentėtų meilė tarp mūsų. Ir aš turiu jums pasakyti kas laimėjo tą kovą: Meilė. Nuo tada per 36 santuokos metus aš vis dar esu Šiukšlių Išnešėjas!

Viešpats galbūt neturi tobulos valios dėl to, ar tu pasirinksi gyventi bute A, ar bute B. Tai tavo sprendimas ir Jis tylės ar tau rinktis A ar B? Jis domisi kaip padėti tau pasilikti meilėje – ar butas A, ar B padės tau gyventi didesnėje ramybėje, saugume, labiau jaustis namuose? Jis duos jums ramybę ir siųs į jūsų dvasią pojūčius, kurie atitinka meilę ir visus jos požymius, - tai ramybė, saugumas, ir tada patogumas – jei tai nepatogu dėl darbo ar apsipirkimo, jūs galite patirti stresą ir čia nukenčia meilė, taigi Jis suinteresuotas apreikšti jums, kuris butas sukels jums mažiau streso, kuris pasirinkimas mažiausiai pavojingas meilės požymiams. Ir kai tik Jis atskleis tuos dvasinius elementus TADA Jis ves jus padaryti sprendimą A arba sprendimą B.

Sutuoktinis: Jis atskleis jums jūsų širdies problemas ir teigiamas savybes dėl galimos žmonos ar vyro ir leis jums nuspręsti, ką daryti su tomis išvalgomis. Jis „neįsodins tą žmogų“ arba kitą, bet Jis parodys kiekvieno asmens širdį jūsų dvasiai, tada leis padaryti sprendimą, su kuriuo verta artimiau susipažinti. Kai jūs pažinsite jo dvasią, tada jūs galėsite pažinti jo sielą ir suprasite, ar jūs abu norite tęsti savo kelionę santuokoje.

Maistas: Štai kodėl Paulius rašė apie mėsos aukas stabams 1 Korintiečiams 10:23-33 ir Romiečiams 14 – Paulius nesakė jiems, kad Dievo valia valgyti tai ar nevalgyti, bet sakė, kad jei valgote su broliu ar sese, kurie mano kad valgyti mėsą paaukotą stabams yra nuodėmė, tada dėl jų nevalgykite. Dievui nesvarbu, ką jūs valgote, Jis įsiterpia tik tada, jei pažeidžiamas meilės principas, TADA Jis tampa dalyviu ir TAI ir tampa Jo apreikšta valia. Taigi, Paulius pasakė, jei valgydamas mėsą tu įžeisi brolių ir sesę, tuomet geriau valgyk patiekalą iš daržovių.

Sprendimai, sprendimai

Modernaus surinkimo kultūra per daug viską sudvasina. Jie negali pasakyti, ar gali tai padaryti tavo renginiui, bet jie tau pasakys: „melskis dėl to“. (Išvertus tai reiškia: ne, jie ten nedalyvaus). Ar Dievas turi tobulą valią, jeigu jie priimtų arba nepriimtų jūsų pasiūlymą? Jei jie pažeidžia meilės principą atmesdami jus dėlto, kad pyksta ant jūsų už tai, ką jūs pasakėte prieš 6 mėnesius, tada Dievas dažnai juos ves tokia kryptimi, kad jie augtų JAME. (Bet dažnai jie pasuka prieš Jį ir to neparodo). Bet kitu atveju, Jam tai nesvarbu.

Mes visi buvome suglumę dėl Viešpaties, kai turėjome padaryti svarbius sprendimus, o Jis visiškai tylėjo apie tą sritį, o tuo metu tvarkėsi su mumis dėl atleidimo šeimos nariui, kuris mus supykė, arba dėl kito dalyko visiškai nesusijusio su atsakymu į mūsų maldos poreikį, kuris reikalavo neatidėliotino atsakymo!

Kodėl Jis tylėjo dėl svarbių natūralių sprendimų, kuriuos turėjome padaryti, ir buvo toks rūpestingas su mumis dėl mūsų širdies problemų ir kitų sričių?!

2 Petro 1:3-4 atskleidžia, kad: „VISI DALYKAI kurie yra reikalingi gyvenimui ir pamaldumui BUVO SUTEIKTI mums per pažinimą To, Kuris pašaukė mus į šlovę ir dorybę... kad per Jo duotus mums didžius ir brangius pažadus, mes galime būti Jo dieviškos prigimties dalininkais...“

Atkreipkite dėmesį, kad Jis sako – pažadai duoti mums, kad mes galėtume dalyvauti dieviškoje prigimtyje. MES matome pažadus, kaip atsakytą maldą. JIS mato pažadus, kaip galimybes mums dalyvauti Jo prigimtyje – viskas yra dėl augimo Jame. **Kiekvienas pažadas, kuris duotas, yra su lūkesčiu, kad augsime. Kiekvienas sprendimas, kurį tu padarai, tikimasi, kad Jis augins tave Jame.** Štai kodėl taip dažnai Jo valia yra pats sunkiausias sprendimas iš dviejų galimų.

Kai Barbara ir aš buvome surinkimo nariais prieš kokius 35 metus, kažkas pateikė apie mus faktus nepaisydamas konteksto, iškreipė juos savo paties naudai, ir pasakė pastoriumi. Mes išgirdome, kad pastorius supyko ant mūsų ir mūsų likimas tame surinkime pakibo ore. Ar tai buvo Dievo valia palikti tą surinkimą? Kas būtų buvę lengviau, ar eiti kažkur kitur – tikrai tai Viešpaties valia. Bet ne, mes žinojome Jo sprendimą, Jis buvo suinteresuotas augimu, taigi mes nusižeminome, susėdome su pastoriumi ir jo žmona, pripažinome tai, ką pasakėme, ir paprašėme atleisti, ir santyčiai buvo atstatyti. Daugelis tiesiog pakyla ir eina į kitą surinkimą, skelbdami, kad tai Dievas, bet jie meluoja. Jie tik nenori augti Jame. Bet tai jų pasirinkimas.

Kolosiečiams 3:15 sako: „Te Dievo ramybė **viešpatauja** jūsų širdyse...“ Žodis viešpatauja čia „brabeuo“, reiškia „teisėjauja“. Teisėjas yra neutralus. Tiesos Dvasia suteiks liudijimą dėl tiesos, bet Jis liks neutralus. Jis yra teisėjas, stebintis mus ir einantis su mumis kartu gyvenimo kelyje, bet daugumą sprendimų darome mes ir Teisėjas tik įsiterpia į tą sprendimo procesą, jei mes darome kažką, kas prieštarauja meilės savybėms. Bet kaip kiekvienas teisėjas, Jis leis „komandai“ daryti kvailas klaidas jei jie užsispirs.

Dievui nerūpi, kaip indaplovė yra pakraunama, ar kas išneša šiukšliadėžę, Jis įsiterpia kaip Teisėjas, Tiesos Dvasia, tik tuomet, kai meilės principas yra pavojuje.

Kitą savaitę aš pabaigsiu šitą seriją kalbėdamas apie sprendimus susijusius su pinigais. Iki tada, būkite palaiminti,

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Tai Dievo, ar mano valia, argi Jam svarbu? 6 dalis

John Fenn, 2015 m. kovo mėn. 14 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Aš kalbėjau apie faktą, kad Viešpats delegavo daugelį sprendimų priimti mums patiems, ir Jis iš tiesų neturi tobulos valios viskam. Dar vienas dalykas, kuris pavestas mums, yra pinigai. Tai, ką aš rašysiu vėliau, aš pats suvokiau, kad iš tiesų to nebuvo išmokytas auditorijoje.

Aš buvau vienas iš tų žmonių, kurie sudvasina visus dalykus, tarp jų ir pinigus, ir gaudamas minimalų atlyginimą aukodavau tiek, kad netgi nuskriausdavau savo šeimą. Aš vis spėliojau, kada gi man grįš 100-iopas prieauglis, bet tai neįvyko, spėliojau, kodėl dangaus šliuzai man nebuvo atidaryti, kodėl aš neturiu tokio palaiminimo, kurio negalėčiau sutalpinti. Ką aš dariau blogai? Kodėl Dievas manęs nelaimina; aš juk padariau viską, ko buvau mokomas.

Dėl riboto straipsnio formato, kas nori daugiau informacijos, siūlau 2 serijas apie Biblijos pranašystes, ir Naujojo Testamento davimą, o čia pateikiu 5 punktus:

Punktas Nr.1 – Karalystė pagrįsta ir veikia apreiškimu

Mato 16:16-18 Jėzus pasakė Petriui, jog tai Tėvas apreiškė jam, kad Jėzus yra Kristus, Gyvojo Dievo Sūnus ir, kad ant tos apreiškimo uolos Jis pastatys savo šventųjų surinkimą. Viskas karalystėje veikia apreiškimu ir to apreiškimo iš dangaus ribose. Jėzus yra didžiausias apreiškimas ir viskas plaukia iš Jo. Tai reiškia, kad tame yra įpinti ir apreiškimai apie finansinius dalykus.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 10
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

Punktas Nr. 2 – Dievas niekada nežadėjo išpilti pinigų tiek, kad tu neturėtum kur jų sudėti
Malachijo 3:10 yra visų auditorinio tipo surinkimo pastorių mėgstama eilutė (cha) Dievas žada atidaryti dangaus langus ir išlieti palaiminimą, kuriam nebus vietos sutalpinti, JEIGU žmonės duos 10% šventykiai. (Dabar mes esame gyvosios šventyklos, ir Kristus gyvena mumyse, taigi davimas yra skirtas individams, lyderiams ir tiems, kas stokoja kaip Apaštalų darbų 2-6 skyriuose).

Malachijo 3 skyriuje naudojami terminai apibūdinti drėkinimui. Dangaus „langai“ yra „šliuzai“, tai yra vartai, kurie paleidžia vandens srovę į laukus. Ji teka tenai grioveliais ir išteka iš lauko pro čiaupą, kuris sujungtas su kaimyno lauku. Procesas tęsiasi tol, kol visi laukai turi kur sutalpinti vandenį. Taigi vanduo teka toliau, kad palaistytų kaimyno lauką. Malachijo 3 skyriuje yra sakoma, kad jeigu jie yra davėjai tuomet lietus ateis ir sudrėkins laukus, ir tuomet vanduo išsilies ant visų lakų. Jėzaus palyginimuose žemė reiškia žmogaus širdį ir gyvenimą. (Morkaus 4)

Todėl vanduo atstovauja Šventosios Dvasios srovę į mūsų širdis (laukus); mokymas, išmintis, paguoda, būtent tai Jis teikia laistydamas mūsų širdies ir gyvenimo lauką apreiškimu. Atkreipkite dėmesį į štai ką – vanduo tai ne pasėliai! Vanduo teikia maitinimą pasėliams. Pasėliai yra mūsų darbas, investavimai, materialus pasaulis. Šventosios Dvasios vanduo teikia malonę ir kūrybiškumą mūsų gyvenimui.

Tai matome Pradžios 30:37-39, kai Jokūbas padarė kažką keisto, nulupdamas karklų šakas, kad jos būtų žalios su baltais dryžiais, ir padėjo jas prieš gyvūnų akis, ten kur jie poravosi, taip gimė dėmėti gyvūnai, ir jie visi pagal susitarimą su Labanu atiteko jam. Bet Pradžios 31:10-13 jis sako, kad gavo šią idėją sapne su nurodymais iš angelo. Jis padarė įžadą būti davėju Dievui, ir Dievas išliejo vandenį – kūrybiškumą – palaistė jo pasėlius (kaimenę). „Vanduo“ buvo idėja nulupti karklą, tai plaukė iš apreiškimo.

Inžinieriui išlietas vanduo gali būti pažinimo žodis kaip išspręsti problemą. Mechanikui – tai žodis apie tai kur yra variklyje gedimas. Buhalteriui – tai kūrybiška idėja, kaip įmonei gauti pelno. Moteriai menopauzės metu tai gali būti žodis: ko tu vis tebeieškai tame sandėliuke... oi, atsiprašau, gal ne tai! Cha! Esmė, kad Karalystė veikia apreiškimu, ir kai mes duodame, Viešpats žada išlieti idėjas ir išmintį, kuri palaisto mūsų gyvenimo lauką, ir užaugina „pasėlius“ mūsų gyvenime.

Punktas Nr. 3 – mūsų gebėjimas tvarkyti pinigus priklauso ne nuo Dievo, bet nuo mūsų
Mato 25:14-29 Jėzus mokė palyginimą apie tuometinę valiutą – talentus. Šiandien mes galėtume sakyti, kad 1 talentas yra lygus pavyzdžiui 1,000 JAV dolerių arba eurų. Tame palyginime šeimininkas davė vienam tarnui 5 talentus, kitam 2 talentus, ir dar kitam – 1 talentą.

Šiame palyginime Jėzus mokė tik 3 dalykų, kuriuos galima padaryti su pinigais: prekiauti, gauti pelno, arba užkasti. Visi finansiniai veiksmai žemėje telpa į vieną, ar dvi iš šitų kategorijų. Bet faktas, kad šeimininkas davė 5 talentus vienam žmogui, ir kai jis prekiaudamas (pirkdamas/parduodamas) padvigubino šeimininko pinigus, jis gavo 1 talentą iš žmogaus, kuris tą talentą buvo užkasęs. Šeimininkas pasakė žmogui su 1 talentu, kad jis galėjo prekiauti su juo arba padėti į banką, kad gautų palūkanas, žmogus, bet ne šeimininkas buvo atsakingas už gautų pinigų investavimą. Šis pavyzdys sako, kad mums suteikta atsakomybė, kaip tvarkyti gautus pinigus, ir šeimininkas neduos mums daugiau, nei mes įstengiame tinkamai investuoti. Taigi neverk, kad Dievas duotų daugiau pinigų, jei nesitvarkai gerai su tuo ką turi. Pakeisk savo sugebėjimus siekdamas išsilavinimo, disciplinos, arba kitu atveju studijuodamas tam tikroje srityje.

Išmintis: Pinigai nuplauks tolyn jei nežinai į kokią sritį juos investuoti. Išmok iš knygų ir patyrimo prieš investuodamas dideles sumas – būk pakankamai apsišvietęs, kad pinigai tekėtų pas tave.

Dievas neleis bandyti tavęs virš tavo jėgų, ir suteiks tau išeitį (1 Kor 10:13). Taigi jei tu nori valdyti daugiau, tada lavinkis ir įgauk patyrimo. Šiandien naudodamas kompiuterį internetu tu gali be mokesčio įgyti koledžo lygio išsilavinimą, ir gali investuoti, pažinodamas žmones, kurie daro tai, kas tave domina, ir mokykis iš jų.

Punktas Nr. 4 – Biblija moko, kad turtas sukaupiamas iš daugelio pajamų šaltinių
Niekada, niekur nepasakyta, kad vienas pajamų šaltinis padarys tave turtingu. Tačiau rekomenduojama daug pajamų šaltinių. Jobo 1:2-3 sako, kad jis turėjo 7000 avių. Jis vėliau mums pasakys, kad naudojo savo vilną aprengti tuos, kurie stokojo. Avys teikė mėsą maistui ir prekybai, vilną pardavimui ir audinių siūlams bei rūbams, kuriuos taip pat buvo galima parduoti.

Jis turėjo 3000 kupranugarių, kurie buvo naudojami dykumų karavanams importuoti ir eksportuoti prekes. Jie buvo tų dienų sunkvežimiai. Jis turėjo 500 jungų jaučių (1000 gyvulių), tai reiškė, kad jis

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 11
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

buvo žemdirbys ir turėjo ūkį, nes turėjo būti daug daugiau gyvulių be tų 500 jungų, kurie buvo naudojami arimui ir kultūrai. Jis turėjo 500 asilių, kurios tomis dienomis buvo tarytum trumpų distancijų kroviniai automobiliai. Jobas buvo turtingas, todėl kad turėjo daugybę pajamų šaltinių, kuriuos gerai tvarkė.

Patarlių 31:10-31 mes sutinkame „dorą moterį“ ir sužinome, kad ji turėjo savo verslą – audimo įmonę ir darbininkų. Ji dirbo kartu su jais, anksti keldavosi, ir taip aprūpindavo šeimą. Ji buvo davėja kaip Jokūbas ir Jobas. Ji audė linus, vilną, šilką. Ji eksportavo savo gaminius, ir pasakyta, kad: „Ji apžiūri lauką ir jį nuperka“. Tai rodo, kad ji plečia savo pajamų sritį, investuodama į vynuogyną, gamindama vyną, sultis ir t.t. Tekstas sako, kad ji „apžiūri lauką“. Tai reiškia, jog prieš pirkdama lauką, kad pinigai nenuplauktų, ji ištiria jį ir įvertina.

Mus neteisingai mokė, kad jeigu duosi x procentų, Dievas staiga tai palaimins. Pinigai yra žemėje, Jis suteikė jums atsakomybę pakeisti galimybes, kad įkurtumėte daugiopus pajamų šaltinius. Jeigu jums reikia Jo vedimo, jūs turite Jo klausyti, kur investuoti, kokias kūrybines idėjas Jis jums yra paruošęs, ir pažinti savo širdį, kad žinotumėt, kur jūs norėtumėt keisti sugebėjimus.

Punktas Nr. 5 – Naujasis Testamentas nemoko duoti 10%, bet 100%

Naujasis Testamentas moko, kad mes turime guldyti galvas vienas už kitą atiduodami 100% savęs, savo sugebėjimų, ir resursų vienas kitam, davimo kaip gyvenimo stiliaus santykiuose tam, kad mūsų tarpe nebūtų stokojančių. Mes esame Dievo šventyklos, bet ne pastatai, todėl mes duodame šventykloms su didele laisve ir atsakomybe vienas prieš kitą. Pažiūrėkite jų davimo pavyzdžius Apaštalų darbų nuo 2 iki 6 skyriaus.

Davimas Naujajame Testamente yra apibūdintas 1 Korintiečiams 16:2 ir 2 Korintiečiams 8 ir 9 skyriuose, štai pora eilučių: „**Tegul kiekvienas žmogus kas savaitę atsideda pagal tai kiek Viešpats jį palaimino tą savaitę**“ ir **(Davimas)... yra priimtinas pagal tai, ką asmuo turi, o ne pagal tai, ko asmuo neturi.**“ (1 Korintiečiams 16:2; 2 Korintiečiams 8:12-13)

Tai reiškia, kad mes turime disciplinuoti save ir atidėti kažką taip, kaip Kristus mummyse yra nusprendęs, pagal tai kiek mes turime. ...bet neatiduokite savo maisto pinigų iškasti šaltiniui kažkur tolumoje žemėje, arba neatiduokite pinigų skirtų mokesčiams, kad sumokėtumėte kažkieno kito mokesčius. Bet jeigu jūsų mokesčiai sumokėti, jūs galite padėti kitiems.

„**Nes aš nenoriu, kad jūs būtumėte ap sunkinti lengvindami jų naštas**“. Davimas neturi būti našta, bet – džiaugsmas, kaip pasakyta 2 Korintiečiams 9:7 (kad duoti reikia) nesigailint ar tarsi iš prievartos, bet linksmi, kaip kiekvienas nutaręs savo širdyje, nes Dievas myli linksmą davėją.

„**Tas, kuris duoda sėklos sėjėjui ir duonos valgytojui, padaugins tavo pasėtą sėklą**“ (2 Korintiečiams 9:10). Tai moko, kad Dievas kiekvienam iš mūsų suteikia sėklos sėti ir duonos maistui. Jums nereikia atiduoti savo duonos, bet jūs neturite suvalgyti savo sėklos. Mums suteikta atsakomybė disciplinuoti save ir kažkiek atidėti, nuspręsti kartu su Kristumi esančiu mummyse, kiek Jis nori pasėti, ir elgtis pagal tai.

Jūs niekada neprarasite pinigų, talentų, resursų ar darbo, kai duodate kitam, ka jūs duodate, tai bus jūsų poreikių patenkinimas ateityje. (Luko 3:38 tarp kitų)

Kai jūs sudėsite visus šituos dalykus kartu, jūs suprasite, kad pinigai yra žemėje, bet ne danguje. Jis suteikė mums atsakomybę valdyti juos, ir gyventi davėjo gyvenimą santykių tinkle. Kai mes duodame, mes galime tikėtis apreiškimo iš dangaus, kuris palaistys mūsų gyvenimo laukus, taigi mūsų „pasėliai“ bus palaiminti...bet motyvacija visame davime yra meilė, paprasta, tyra, be jokių prielipų, meilė...

Kitą savaitę pranašiškas žodis, iki tada.

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com